

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 6/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., bytom K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I o zastavení konania sp. zn. 9 Nc 8/03 z 25. augusta 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. novembra 2003 doručené podanie J. R. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označené ako „Sťažnosť“ s pripojenými prílohami. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda Okresný súd Bratislava I, ktorý zastavil konanie vedené pod sp. zn. 9 Nc 8/03 vo veci odškodnenia 25. augusta 2003 s poukazom na § 43 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tvrdenia sťažovateľa takýmto postupom Okresného súdu Bratislava I došlo k porušeniu jeho základného práva „na spravodlivé súdne konanie“, keďže toto konanie bolo zastavené „protizákonne“. Podľa tvrdenia sťažovateľa keď súd „zastavil konanie, že som nedoplnil žalobu, súd v tejto veci klame a zavádza a je jasne preukázateľné porušenie môjho práva, nakoľko v zákonom stanovenej lehote som doplnil dňa 15. 7. 03 a 17. 7. 03“, a keďže „doplnenie žaloby súd prevzal, nebol dôvod na zastavenie konania“. V dôsledku uvedeného sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd rozhodol takto: „Keďže Okresný súd uznesením

zastavil konanie, zastavil ho protizákonne a proti tomuto nie je možné odvolanie. Žiadam ústavný súd, aby preskúmal toto uznesenie... a vyniesol spravodlivý rozsudok.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, zjavne neopodstatnené návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd predovšetkým zobral do úvahy, že proti uzneseniu o zastavení konania nie je odvolanie prípustné [§ 202 ods. 3 písm. l)], takže pri splnení podmienok konania by bola založená právomoc ústavného súdu konať o ochrane základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V okolnostiach prípadu a pre potreby predbežného prerokovania sťažnosti sťažovateľa preto ústavný súd preskúmal dôvodnosť jeho tvrdení, a to dopytom na Okresný súd Bratislava I. Z jeho vyjadrenia z 5. decembra 2003 týkajúceho sa konania sp. zn. 9 Nc 8/03 (Spr. 2096/03) vyplynulo:

„Sťažovateľ sa ako navrhovateľ obrátil na tunajší súd s návrhom na začatie konania dňa 17. 6. 2003 a konanie sa vedie pod sp. zn. 9 Nc 8/2003. Účastníkmi konania sú:

navrhovateľ J. R. a odporca: MS SR. Na základe úpravy z 19. 6. 2003 bola sťažovateľovi doručená výzva na odstránenie väd návrhu dňa 14. 7. 2003. Dňa 17. 7. 2003 doručil sťažovateľ súdu podanie „doplnenie návrhu“. Vec bola predložená sudkyňi dňa 22. 8. 2003 na ďalší procesný postup. Dňa 2. 9. 2003 sťažovateľ doručil súdu sťažnosť. Súd uznesením č. k. 9 Nc 8/03 zo dňa 25. 8. 2003 konanie zastavil (§ 43 ods. 1, 2 O. s. p.). Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi dňa 12. 9. 2003.“

Vyjadrenie Okresného súdu Bratislava I predovšetkým potvrdzuje, že tento nerozhodol o zastavení konania preto, že sťažovateľ „nedoplnil žalobu“, ako to tvrdil vo svojej sťažnosti, ale preto, že jeho žaloba ani po doplnení na základe výzvy súdu mu neumožnila v konaní pokračovať. V uznesení o zastavení konania z 25. augusta 2003 Okresný súd Bratislava I preto ako dôvod zastavenia konania uvádza skutočnosť, že žalobca „v stanovenej lehote uvedené nedostatky neodstránil“, a nie že na výzvu v stanovenej lehote vôbec nereagoval. Z vyžiadaného stanoviska Okresného súdu Bratislava I ku konaniu sp. zn. 9 Nc 8/03, ako aj z pripojeného uznesenia tohto súdu o zastavení konania vyplynulo, že napadnutý všeobecný súd zastavil konanie s poukazom na § 43 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože ani po doplnení žaloby sťažovateľom (a na výzvu súdu) nebolo možné v konaní pokračovať. Keďže takýto postup súdu však bez ďalšieho nemožno považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a keďže sťažovateľ už neuviedol žiaden ďalší dôvod, pre ktorý mal súd porušiť jeho základné právo na „spravodlivé súdne konanie“, ústavný súd bol nútený jeho sťažnosť odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti už po jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2004